KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1041/2006

(2006. gada 7. jūlijs),

ar ko groza III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz transmisīvās sūkļveida encefalopātijas uzraudzību aitām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai [1], un jo īpaši tās 23. panta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 999/2001 paredz noteikumus, kas attiecas uz transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) uzraudzību aitām.

(2) Ekspertu grupa, kas specializējusies mazo atgremotāju TSE un ko vada Kopienas references laboratorija (KRL) TSE noteikšanai, 2006. gada 8. martā apstiprināja, ka atbilstoši divu Francijā un vienas Kiprā nokautas aitas smadzeņu paraugu otrā posma testu rezultātiem nevar izslēgt govju sūkļveida encefalopātijas (GSE) klātbūtni. Jāveic turpmāka izmeklēšana, lai izslēgtu GSE klātbūtni šajos dzīvniekos.

(3) Bijusī Eiropas Komisijas Zinātniskā vadības komiteja (ZVK) 2002. gada aprīlī pieņēma atzinumu par mazo atgremotāju audu drošu izcelsmes noteikšanu, ņemot vērā iespēju, ka GSE varētu izplatīties šo dzīvnieku vidū. Atzinumā, kas tika pieņemts 2003. gada novembrī, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EPNI) ekspertu grupa bioloģisko risku jautājumos apstiprināja ZVK ieteikumus attiecībā uz to produktu drošumu saistībā ar TSE, kas iegūti no mazajiem atgremotājiem.

(4) Jānovērtē to Francijā un Kiprā konstatēto TSE gadījumu nozīmība, kad nevar izslēgt iespējamu GSE klātbūtni. Lai veiktu šādu izvērtējumu, ir nepieciešami rezultāti, kas tiks iegūti, veicot pastiprinātu TSE uzraudzību aitām. Tādēļ atbilstīgi iepriekš minētajiem ZVK un EPNI atzinumiem, ir jāpastiprina aitu uzraudzība, lai tādējādi uzlabotu Kopienas slimību apkarošanas programmas. Šīs programmas turklāt paaugstina patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, lai gan aitu produktu drošu izcelsmes noteikšanu jau tagad nodrošina šobrīd spēkā esošie pasākumi, jo īpaši Regulas (EK) Nr. 999/2001 noteikumi attiecībā uz īpaša riska materiālu izņemšanu.

(5) Pastiprinātās uzraudzības pamatā ir jābūt statistiski derīgam apsekojumam, lai pēc iespējas drīz noteiktu GSE izplatību aitām un uzlabotu zināšanas par šīs slimības ģeogrāfisko izplatību.

(6) Ņemot vērā augsto TSE līmeni aitu un kazu ganāmpulkos Kiprā, pastiprināti uzraudzīt var tikai neinficētos ganāmpulkus.

(7) Aitu uzraudzības programma jāpārskata vismaz pēc sešiem intensīvas uzraudzības mēnešiem.

(8) Tāpēc attiecīgi jāizdara grozījumi Regulā (EK) Nr. 999/2001.

(9) Lai nodrošinātu visaugstāko patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, novērtējot GSE iespējamos izplatību aitām, ar šo regulu izdarītajiem grozījumiem ir jāstājas spēkā nekavējoties.

(10) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

[1] OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 688/2006 (OV L 120, 5.5.2006., 10. lpp.).

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 7. jūlijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Regulas III pielikuma II daļas A nodaļas 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

"2. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nokautas lietošanai pārtikā**

a) *Aitas*

Dalībvalstīs veic testus nokautām veselām aitām saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un ievērojot minimālos paraugu lielumus, kas minēti šā punkta A tabulā.

A tabula

Dalībvalsts	Minimālais paraugu lielums no nokautām veselām aitām (1)
Vācija	37 500
Grieķija	23 000
Spānija	41 800
Francija	42 400
Īrija	40 500
Itālija	43 700
Nīderlande	23 300
Austrija	14 300
Polija	23 300
Portugāle	14 300
Apvienotā Karaliste	44 000
Citas dalībvalstis	jebkāds

(1) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā nokautu veselu aitu kopskaitu, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai. Ja minimālais paraugu lielums ir virs 30 000, 0,003 % izplatību var noteikt ar 95 % ticamību.

Atkāpjoties no A tabulā minētā minimālā paraugu lieluma, Kipra var pieņemt lēmumu veikt testus ne mazāk kā divām aitām, kas nokautas lietošanai pārtikā, no katra ganāmpulka, kurā TSE gadījumi nav reģistrēti.

b) *Kazas*

Dalībvalstīs veic testus nokautām veselām kazām saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un ievērojot minimālos paraugu lielumus, kas minēti šā punkta B tabulā.

B tabula

Dalībvalsts	Minimālais paraugu lielums no nokautām veselām kazām (1)
Grieķija	20 000
Spānija	125 500
Francija	93 000
Itālija	60 000
Kipra	5 000
Austrija	5 000
Citas dalībvalstis	jebkāds

(1) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā nokautu veselu kazu kopskaitu un GSE (govju sūkļveida encefalopātijas) izplatību attiecīgajā dalībvalstī. Turklāt paraugu lielums ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai. Ja minimālais paraugu lielums ir virs 60 000, 0,0017 % izplatību var noteikt ar 95 % ticamību.

c) Ja dalībvalstij neizdodas savākt pietiekamu skaitu paraugu, kas iegūti no nokautām veselām aitām vai kazām, un tādējādi netiek sasniegts šai dalībvalstij a) un b) punktā paredzētais minimālais paraugu lielums, tad šī valsts var aizstāt ne vairāk kā 50 % no attiecīgā minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no beigtām aitām vai kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem, izmatojot attiecību viens pret vienu un vienlaikus ievērojot 3. punktā noteikto minimālo paraugu lielumu. Turklāt dalībvalsts var izvēlēties aizstāt ne vairāk kā 10 % no minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no aitām vai kazām, kas nokautas slimības apkarošanas pasākuma laikā un kas ir vecākas par 18 mēnešiem, izmantojot attiecību viens pret vienu.

3. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nav nokautas lietošanai pārtikā**

Saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un C un D tabulā norādītajiem minimālajiem paraugu lielumiem dalībvalstīs veic testus aitām un kazām, kas nobeigušās vai ir nogalinātas, bet kuras nav:

— nokautas kādas slimības apkarošanas pasākumu laikā vai

— nokautas lietošanai pārtikā.

C tabula

Aitu un aplecinātu jēru kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām aitām [1]
> 750 000	20 000
100 000–750 000	3 000
40 000–100 000	100 % līdz 1 000
< 40 000	100 % līdz 200

[1] Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitu un kazu kopskaitu atsevišķās dalībvalstīs, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

D tabula

Atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām kazām [1]
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	100 % līdz 1 000
< 40 000	100 % līdz 200

[1] Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitu un kazu kopskaitu atsevišķās dalībvalstīs, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai."